

ДЕТСКА РАДОСТЪ



КНИЖКА ВТОРА

1925-1926

ГОДИНА ЕДИНАДЕСЕТА

ЕСЕНЬ.

Колко сж невѣрни
Гостенкитѣ птички:
Безъ да се обадятъ
Отишле си всички!

Нали цѣло лѣто
Тука сж живѣли,
Отъ нашето зърно,
Отъ хлѣба ни яли!

Жеравитѣ само
Викаха отгоре —
Никой тѣй далече
Не имъ отговори!

Нека си отидатъ,
Тука ни остана
Сивото врабченце
И черната врана.

Нека ни сж живи,
Нека ни сж черни,
Нали тѣ сж наши,
И нали сж вѣрни!

Дора Габе.

